

AAN Ministerie van Economische Zaken

DATUM 5 februari 2004

ONS KENMERK z2003-1526/1666

CONTACTPERSOON

UW BRIEF VAN 26 november 2003/ 18 december 2003

UW KENMERK

ONDERWERP Implementatie artikel 5 Richtlijn 2002/58/EG en
Ontwerp regeling universele dienstverlening en
eindgebruikersbelangen

Per e-mail van 24 november jl. en vervolgens bij brief van 26 november jl. heeft u het CBP verzocht te reageren op twee concept-regelingen, namelijk de regeling betreffende het gebruik van cookies en spyware e.d. die strekt tot implementatie van artikel 5, derde lid van Richtlijn 2002/58/EG alsmede de regeling betreffende een generiek opt-in voor telefoongidsen. Daarnaast heeft u bij brief van 18 december 2003 het CBP gevraagd advies uit te brengen ten aanzien van de Ontwerp-regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen. Op 27 januari 2004 is per fax over beide adviesaanvragen een voorlopig advies aan u uitgebracht. Bij deze zend ik u de betreffende adviezen alsnog.

De regeling voor cookies en spyware (CBP-advies z2003-1526)

Artikel 5, derde lid van Richtlijn geeft een regeling voor het plaatsen van cookies en software in de computer van de eindgebruiker, in het bijzonder wanneer daarmee persoonsgegevens betreffende internetgebruikers kunnen worden verkregen. Voorgesteld wordt deze regeling te implementeren door opneming van een nieuw artikel 4.1 in het ontwerp-Besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen. Artikel 4.1 is gebaseerd op artikel 18.2 Telecommunicatiewet.

Naar de opvatting van het CBP verdient het de voorkeur de betreffende richtlijnbevestiging te regelen in de Telecommunicatiewet in plaats van in lagere regelgeving. De tekst van het artikel acht het CBP niettemin bevredigend, deze sluit goed aan op de tekst van de richtlijn. Op een punt acht het CBP de gekozen benadering minder bevredigend, namelijk waar het de relatie betreft tussen de toestemming voor het plaatsen van cookies en het verdere gebruik van daarmee verkregen gegevens. Naar de opvatting van het CBP ligt in de instemming van het eerste cookie alleen de toestemming voor het verdere gebruik van de verkregen persoonsgegevens besloten, als de betrokkene ook over dat verdere gebruik behoorlijk is geïnformeerd en zich daarover expliciet heeft kunnen uitspreken. Artikel 5, derde lid richtlijn 2002/58/EG dient in samenhang te worden gezien met de WBP, althans met richtlijn 95/46/EG. Dit aspect verdient derhalve heroverweging.

Het CBP adviseert u voorts in de toelichting nog een aantal aspecten nader te verhelderen. In de eerste plaats geldt dat voor de invulling van de informatieplicht. De toelichting bij artikel 4.1 zou

aanmerkelijk aan helderheid winnen door te omschrijven wat in dit kader onder 'gebruiksvriendelijk' zou kunnen worden verstaan.

Daarnaast verdient het aanbeveling in de toelichting te verhelderen dat de gebruiker de vrijheid heeft om cookies al dan niet te weigeren. Voor de praktijk zou het dienstbaar zijn de opvatting van de regelgever te vernemen over de vraag in hoeverre het is toegestaan aan personen die cookies weigeren ook de toegang tot websites te ontzeggen.

Generiek opt-in abonneelijsten

Ter uitvoering van artikel 7.5 Tw geeft artikel 3.2 Besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen een regeling voor het vragen van toestemming en het meeliften op die toestemming door derden. Daarnaast bevat het voorstel een aantal nieuwe definitiebepalingen (van 'standaard telefoongids' en 'standaard abonnee-informatiedienst') die zullen worden opgenomen in artikel 1.1 Besluit.

Aanbieders van vaste en mobiele telefonie moeten voortaan bij het aangaan van overeenkomsten met nieuwe abonnees toestemming vragen voor opname in elke standaard telefoongids. De gevraagde toestemming dient vervolgens als relevante informatie in de zin van artikel 7.5 Tw te worden verstrekt aan iedere aanbieder van algemeen beschikbare telefoongidsen.

Het voorstel en of de toelichting verdienen bijstelling op de volgende punten:

1. Zoals het CBP eerder heeft aangegeven, zowel richting Gouden Gids als richting dgTP, is een generiek opt-in denkbaar onder twee voorwaarden, namelijk op basis van specifieke informatie en gerichte toestemming. De regeling dreigt nu echter teveel uit te dijen: de abonnee geeft alleen toestemming voor opname in standaardgidsen, maar de abonneegegevens met de bijbehorende toestemming dient vervolgens te worden verstrekt aan iedere gidsuitgever en niet alleen die van standaardgidsen. Het voorstel dient op dit punt te worden bijgesteld: zo de verplichting tot verstrekking niet alleen bedoeld is als sprake is van uitgevers van universele gidsen, dan toch in elk geval slechts als sprake is van uitgevers van standaard telefoongidsen. Het CBP gaat er van uit dat de door KPN uitgegeven UD-gids een standaardgids is. Het verdient aanbeveling in de toelichting dat met zoveel woorden uit te spreken.
2. Voor nieuwe abonnees ontstaat een bevredigende situatie: zij worden voortaan door hun eigen operator om toestemming gevraagd, voor het al dan niet opnemen van hun gegevens in standaard telefoongidsen. Het CBP vraagt wel aandacht voor artikel 12, lid 2 Richtlijn: deze bepaling kan ook zo worden uitgelegd, dat de abonnee het recht heeft te bepalen in welke gids hij wordt opgenomen (if so, which). In eerdere adviezen heeft het CBP aangenomen dat men moet kunnen kiezen om wel in de ene gids maar niet in de andere gids te worden opgenomen. Het CBP zou voorkeur hebben voor een voorstel waarin de operator de abonnee om toestemming vraagt voor een, meerdere dan wel alle standaardgidsen.

3. De positie van bestaande abonnees, zowel mobiele abonnees die reeds opgenomen zijn in de UD-gids van KPN als abonnees van KPN vast, krijgen in het voorstel geen aandacht. Volgens het overgangsrecht (art 19.10 Tw) dienen zij binnen zes maanden na inwerkingtreding van wetsvoorstel 28 851 door de uitgever conform artikel 11.6 Tw te worden geïnformeerd en te worden gewezen op hun –absolute (art 41, lid 2 WBP)- recht van verzet.
Het verdient aanbeveling alsnog in de toelichting in te gaan op de positie van de bestaande abonnee die gebruik maakt van zijn verzetsrecht in relatie met artikel 7.5 Tw.
4. Uitgevers van nieuwe gidsen kunnen goed met dit voorstel uit de voeten. Geen opmerkingen derhalve, afgezien van punt 2.
5. Volgens de wetsgeschiedenis van wetsontwerp 28 851 blijft de informatieverplichting van artikel 11.6 Tw berusten bij de uitgever van de gids. Daarnaast rust ook volgens de Minister op de telecomoperator al de verplichting om de abonnee te informeren over het feit dat zijn gegevens en telefoonnummer kunnen worden verstrekt aan eenieder die een telefoongids wenst uit te geven. Het tegelijkertijd vragen van toestemming is geen onevenredige last, aldus de Minister.
Hieraan is in de toelichting bij dit voorstel geen woord besteed. Gelet op de samenhang met het vragen van toestemming verdient het aanbeveling die samenhang alsnog te verhelderen.

Ontwerp regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen (CBP-advies z2003-1666)

1. Voor wat betreft deze regeling merkt het CBP het volgende op:
Het besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen is niet bij het CBP bekend. Dat betekent in concreto dat de reactie zich beperkt tot de voorgelegde tekst.
2. In het CBP-advies met kenmerk z2003-0480 over het Besluit afschermen nummers notaspecificatie heeft het CBP het gewenst geacht om in het besluit ruimte te laten voor meerdere opties voor wat betreft de wijze van afschermen van nummers.
Artikel 1, derde lid, Besluit afscherming nummers notaspecificatie stelt dat de aanbieder zorg draagt dat de af te schermen nummers van diens abonnee voor andere aanbieders van vaste of mobiele openbare telefoondiensten kenbaar zijn met het oog op afscherming van de desbetreffende nummers op de door deze aanbieders uit te brengen nota's.

In de voorgestelde regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen wordt in artikel 2.3. onder 3 de afscherming van nummers geregeld. De verplichting tot notaspecificatie geldt voortaan niet meer voor alle aanbieders doch, op grond van artikel 9.2 Tw, alleen voor aangewezen aanbieders (in de praktijk KPN). De Memorie van Toelichting stelt op pagina 12 dat de aangewezen aanbieder geen haalplicht heeft. De aanbieders dienen derhalve zelf aan KPN kenbaar te maken welke nummers dienen te

worden afgeschermd op de door KPN in het kader van de universele dienst aan te bieden gespecificeerde nota's.

Wat in overige gevallen de rechten en plichten van aanbieders zijn is niet helder.

Daarnaast is voor abonnees minder eenduidig wanneer hun recht op afscherming wel of niet effectief zal zijn.

3. Het CBP beveelt aan in de toelichting de verhouding tussen beide beschermingsregimes toe te lichten.
4. Voor wat betreft de vervanging van de Regeling tarieven universele dienstverlening en de Regeling nummeridentificatie heeft het CBP geen opmerkingen.

Ik vertrouw er op u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

drs. J.W. Broekema
Collegelid